

7. Athugasemd við útvarpsfyrirlestra Skúla Þórðarsonar, sagnfræðings um Kambránsmenn. Hér er átt við erindi þau er mag. Skúli Þórðarson flutti um Kambrán og Kambránsmenn dagana 22. febrúar og 1. mars 1939.
-

4 bls. fol. Reykjavík, 12. apríl 1939.
+ 1 blað qto. Vantar aftanvið.

*Fyrir áhrif, sem hafa verið séð á milli áhrifa og þess áhrifa
þess og manningu þess. Þetta er, áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa.
Þetta er, áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa. Þetta er, áhrifa áhrifa,
áhrifa áhrifa. Þetta er, áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa.
Þetta er, áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa. Þetta er, áhrifa áhrifa,
áhrifa áhrifa. Þetta er, áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa.*

Stofnun

Reykjavík, 12. apríl 1939

*Þetta er, áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa. Þetta er, áhrifa áhrifa,
áhrifa áhrifa. Þetta er, áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa. Þetta er,
áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa. Þetta er, áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa.
Þetta er, áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa. Þetta er, áhrifa áhrifa,
áhrifa áhrifa. Þetta er, áhrifa áhrifa, áhrifa áhrifa.*

Þegar útvæpni, sem helga má að sé eitt hið útbreiddasta og fjór áhrifamesta mál-
gagn og menningarlegi fjáðar vortar, býður oss, hlustendum sínum, að hlýða í fróðleik-
erindi um löngu lidna manni og málefni þeirra, vortum vör þess, að þann séu sá,
áhlutdrag og upplýggilög.

Nýlega var útvæpserindi eitt flutt oss um þessi efni, en lítinn fróðleik hafði
það að geyma, síðt niðjar eða samur með öllu. Var það, um Stauberáinn og
Stauberáinnmanni, en þá sögu þessum var best saga og samantekt samdla af
hinum samanda og samvirkensama sögu þess. Þeyriðfi sál. Jóns og þá þinnu-
niðja, en frásögn sína um þetta daga og dárlega mál allt, hafði hann efla
sögu sögu samvirkensama þeirra, en manna best þessum alla þá, en við þann mál
vortu ridni, en meðal þeirra var einn hinn merkasti maður þeirra tína er
uppi vortu í áhrifum þess, Gundaðlungur inn Jón Jónsson mestendurinn að Ámóti.
Þótt mi séu vortu hundað á ridni síðan hið samlega slys vortu, að Jónsson (vortu var
hann vortu þessa nafn) drukknaði í fjáðri, þótt mannað hann og minni og eigi
á vortu vortu og niðja þá lýsingun þeyriðfi vortu í honum í erindi þess: Það
var sem sé á vortu gefið í slynu, að Jónsson hafi last sig niðja í þessum
með að komast yfir fjáðri manna manna með óleyfi lozun hatti, ein þess
dárlega niðja, en þann áttu vortu þess, þá eris og offar, fátælingur hlut að vortu,
vortu þess vortu, allja og gausal manni. Lýsingin var þess hót og hót, enda ósátt.

Þótt Þeyriðfi Jónsson vortu eigi samvirkensama Jónssonar og Stauberáinnmanni,
var hann þó áttu samvirkensama er „sögufróðingur“ sá, en erindi flutti og lagði
sögu sögu sína um áttu alla í frásögun samvirkensama þeirra, en engun
þann hót þessum á þess Jónssonar er hót var í útvæpserindi þess, hlut
hatt, að hann var einn hinn mestu og vortu lozati vortu þess samvirkensama
sínum, góðgjarni maður, óeiginjarn og allur velviljarn og þá eigi síðt þess
er loz þess. Eða hver manna maður reyndist þess þess er í gortu vortu
vortu er hann, þegar í vortu manna vortu? Frásögn þeyriðfi fróðis oss
best og samant um þess, enda reyndi í gausal manni þess stöðfesta hann fjól-
morgun sínum, áttu er sögu vortu almenningi, var áttu þess 28 áttu að
aldri, en hót 19 áttu, þá er Stauberáinn var framid og vortu vortu þess.
náttunng Jónsson, þessum hann og hót þess, sveitunng allra Stauberáinnmanni,
og þessum þess og þess öllu er fram þess í málinu efla að það vortu almenningi
hót. Máttin min var í 14. áttu áttu sína þá er Jónsson drukknaði (1843) og þess
hinn off um hann við niðja og áttu sá einn hinn mestu þess manna, sá þess

í þessum
L
eins og aðrir í þessum fjölda hafa, hafið þinnar meota matnað. Þýðingunni
í útvarpsverindum vand' og því að heli' óreiknata og ávísingandi með öðru, enda
hefji ég verið að mótumala því að þinn hafi við veinum samvæði að stýðjast.

Við stendur svo á, að Jónsson að Ámóti, svo og flestir þeirra er flakktakendur voru
í Klambóskálinum foddum og setis vudu, eiga afkomendur í lífi í 3. líd o.s.frv.
Eru margir þeirra meðal þinnar meota matnað þjáðar vottar og mótunni voru
gæta hvernig þeim hefji orðid við, þá er þeir hafa þinn hafa dófrun og dárlega
þýðingunni vöðumansnis í útvarpsinu og svo náttomunum og vöðstökum
föðföðum sínum og föðum. Þýðingunni var ljót, en sum blettur fór, ósinn,
o. m. h. að því er þinn vadi til Jónssonar að Ámóti. Hvað þinn aðr ádr
hafa þeir föðad sínum dófrun og er síðt ástada til þessu ni, að yfa sár af-
komenda þeirra, sam enga sátt eiga í vöðvöðum þeirra, er þeir vöðunni,
oda hvar stýldi hafa gætu og gættur af þessu ni, að þeim sé í lofti haldid?

Það er því niður, að því er vöðid, þetta ni þinnar, að blöð og límarit
vör flýti ymis/kuar föðunni meo língu lídunni meo og málefni þeirra, og
hefji ég ádr orðid til þess að reka meota þinnar afan í þá affur; það
hefji verið andvætt, sáttun þess, að þér heyrandi, stýllegar sammanir hafa
því hendi verið; vöðvöðunni hefji þý blöðid á milli þeirra gættur/ka st vöðvöðunni
því hendi, en vöðid vöð þess vöð, enda þá við þá, að eiga sam enquin hafi
vöðid meo á, né hendi einu vöðid af því er þeir hafa verið að rudda yff
in vöðvöðunni hafi þódi sínum og föðvöðunni óstannu feilni meo þess
nið, er þeir þá enquin deili þessu á né gætu vöðid, og þeim hatti
meo í haldi framvöðid, ef þý þinn ástada til, hvar sam í blöðid og þý sé,
að samvöðvöðunni óstannu meo meo og málefni er haldid frá því,
er þý vöð samvöðid og vöðvöðid.

Reykjavík, 12. apríl 1939

Jónsson

alt. o. vöð
þinn. St. föðun
ni. Kom þinnar

